Paul Halter & Merry Hermanus. *“Paul Halter, numéro 151 610. D’un camp à l’autre”*

Frédéric Crahay

Traducteur : Anneleen Spiessens

Édition électronique

URL : <https://journals.openedition.org/temoigner/7958>

DOI : 10.4000/temoigner.7958

ISSN : 2506-6390

Cet article est une traduction de :

Paul Halter, Merry Hermanus. *“Paul Halter, numéro 151 610. D’un camp à l’autre”* - URL : <https://journals.openedition.org/temoigner/7931> [fr]

Éditeur :

Éditions du Centre d'études et de documentation Mémoire d'Auschwitz, Éditions Kimé

Édition imprimée

Date de publication : 1 octobre 2018

Pagination : 114

ISBN : 978-2-930953-076

ISSN : 2031-4183

Référence électronique

Frédéric Crahay, «Paul Halter & Merry Hermanus. *“Paul Halter, numéro 151 610. D’un camp à l’autre”*», *Témoigner. Entre histoire et mémoire* [Online], 127 | 2018, Online op 10 février 2022, geraadpleegd op 14 février 2022. URL: <http://journals.openedition.org/temoigner/7958> ; DOI: <https://doi.org/10.4000/temoigner.7958>

Ce document a été généré automatiquement le 14 février 2022.

Tous droits réservés

Paul Halter & Merry Hermanus.

"Paul Halter, numéro 151 610. D'un camp à l'autre"

Frédéric Crahay

Traduction : Anneleen Spiessens

RÉFÉRENCE

Paul Halter & Merry Hermanus. *Paul Halter, numéro 151 610. D'un camp à l'autre*, Brussel: Stichting Auschwitz, [2004] 2018, 118 p.

- 1 In maart 2018 werden de mémoires van baron Paul Halter opnieuw uitgegeven, vijf jaar na diens overlijden (1920-2013). Paul Halter en Merry Hermanus spreken over Halters ervaring van verzetsstrijder en gedeporteerde. Ze waren vrienden, dat voel je in de tekst. Het boek vormt het resultaat van een reeks gesprekken die de twee kameraden over verschillende maanden voerden. Paul Halter stond eerder terughoudend tegenover het project. De tekst zweeft tussen Auschwitz in 1944 en Camarina, Sicilië, in 2002, waar Halter zijn vakantie doorbrengt en aan zijn deel van de tekst werkt voor het toekomstige boek. Hij beschrijft zijn verstomming wanneer hij als voormalig gedetineerde van het concentratiekamp Auschwitz een overvloed aan gevarieerde gerechten krijgt voorgeschoteld in de Club Med waar hij verblijft. Twee totaal tegengestelde werelden.
- 2 Wanneer Paul Halter aan zijn verhaal begint, waan je je als lezer in de huid van Merry Hermanus. We leren meer over Halters tijd bij de jeugdbeweging Faucons Rouges, en over zijn vader, wiens joods-socialistische ideeën hem inspireren. Hij engageert zich in het Brusselse Verzet vanaf het begin van de Duitse bezetting in mei 1940. In juni 1943 wordt hij gevangengenomen door de nazi's. Paul Halter brengt enige tijd door in de gevangenis van Sint-Gillis vooraleer hij naar de Kazerne Dossin in Mechelen wordt gestuurd. Omdat hij vooral zijn joodse afkomst benadrukt, vermijdt hij de martelsessies

die leden van het verzet moeten ondergaan, en krijgen de Duitsers geen enkele kans om zijn netwerk te ontdekken. In september 1943 wordt hij met het 22e konvooi naar Auschwitz gedeporteerd. Opnieuw blijkt de scherpzinnigheid van Halter, wanneer hij er vrijwillig voor kiest om in de mijn van Fürstengrube te gaan werken, een van de vele nevenkampen van Auschwitz waar de temperatuur het hele jaar door constant blijft.

- 3 In januari 1945 kan hij ontsnappen. Op dat moment verlaten de nazi's de omgeving van Auschwitz, op de vlucht voor de Sovjetlegers. Via Lublin, Odessa, Marseille en Parijs keert hij terug naar België. Hij mag dan de hel van het concentratiekamp hebben overleefd, hij verloor wel zijn ouders. Zij werden meteen bij aankomst in Birkenau vergast. Die wonde zal nooit helen. Halter zal zich bovendien altijd schuldig blijven voelen over de valse papieren die hij hun indertijd gaf, en die aan de basis lagen van hun arrestatie.
- 4 Het boek kreeg de titel *Paul Halter, numéro 151 610. D'un camp à l'autre*. In een toegankelijke en soms zelfs volkse stijl volgt de lezer het wedervaren van de eerste voorzitter van de Stichting Auschwitz. Zo komen we ook te begrijpen waarom die organisatie in 1980 werd opgericht, en hoe ze vormgaf aan de herinneringsplicht waarvan Halter een groot voorvechter was. De Stichting Auschwitz verving de Vereniging van ex-politieke gevangenen van Auschwitz-Birkenau, kampen en gevangenissen in Silezië. Haar belangrijkste missie is nog steeds de blijvende en systematische studie van de geschiedenis en de herinnering aan de nazimisdaden en -genocides. Daarnaast bekommert ze zich om de overlevering van de herinnering en het bewaren van de archieven.